

[Knud Lind]

med mobilkraner bliver sidestillet med reglerne for kørsel med blokvogne, og vil ministeren oplyse, hvor mange politifolk der er beskæftiget med at udfærdige transporttilladelser?»

Begrundelse

Mobilkraner er køretøjer, som i relation til færdselsloven enten er for lange, brede, høje eller tunge, og hvis hastighed ikke overstiger 30 km i timen. Ud over det nævnte er mobilkraner rent udstyrmæssigt på højde med f. eks. en lastbil.

Det må derfor skønnes at være urimeligt, at private firmaer, der ønsker at køre med mobilkraner, skal søge tilladelse i hvert eneste tilfælde, medens DSB og andre kan få en helårstilladelse til kørsel med blokvogn.

Det kan i den forbindelse nævnes, at firmaet Monberg & Thorsen i 1979 måtte beskæftige to damer med at udfærdige 1.200 ansøgninger om transporttilladelse i forbindelse med erhvervsmæssig kørsel med mobilkraner, uagtet at adskillige af ruterne var de samme.

Besvarelse (17/9 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Justitsministeriet har siden begyndelsen af 1977 fulgt en praksis, hvorefter mobilkraner tillades anvendt efter de regler, der gælder for belæssede blokvogne. Dette indebærer, at det stedlige politi i medfør af færdselslovens § 86 kan udstede tilladelse til kørsel med mobilkraner inden for et bestemt område.

Ved en kommende ændring af bekendtgørelse nr. 257 af 27. juni 1966 om kørsel med blokvogne er justitsministeriet indstillet på, at mobilkraner i bekendtgørelsen sidestilles med blokvogne.

Udstedelse af transporttilladelser indgår som en integreret del af politiets arbejde, hvorfor det ikke er muligt at opgøre antallet af personer, som er beskæftiget med at udstede transporttilladelser.

Spm. nr. 1275

Til *energiministeren* (11/9 80) af:

Kalnæs (SF):

»Finder ministeren det acceptabelt, at statslige myndigheder principielt afslår at

deltage i et af brede kredse arrangeret informations- og debatmøde om et konkret foreliggende problem vedrørende landets energi- og varmeforsyning?»

Begrundelse

Ifølge dagspressen har en række offentlige myndigheder, deriblandt energistyrelsen og miljøstyrelsen, afslået at deltage i en offentlig høring om opførelsen af endnu et kraftværk på Amager, det såkaldte Amagerværk 3. Høringen, der er planlagt til den 14. september, er arrangeret af energi- og miljøorganisationerne OOA og NOAH og lokale afdelinger af partierne: det radikale venstre, retsforbundet, kommunistisk arbejderparti, venstresocialisterne og socialistisk folkeparti.

Energistyrelsen har henholdt sig til miljøstyrelsen, hvis erklærede principielle holdning ifølge forlydender er, at man ikke deltager i politiske møder.

Såfremt dette er tilfældet, svigter offentlige myndigheder deres klare og også af energiministeren ofte fremhævede forpligtelse til at medvirke til en bred åben offentlig debat om landets energisituation.

Besvarelse (18/9 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg kan oplyse, at myndighederne, herunder energistyrelsen, får talrige opfordringer til at medvirke ved eller deltage i møder, kurser, debatter m. v. Man deltager i det omfang, man har kapacitet hertil, i møder med oplysende formål, der ikke har karakter af politisk prægede debatmøder. Der må derfor under alle omstændigheder under hensyn til de begrænsede ressourcer ske en udvælgelse af de møder, hvori man deltager.

Myndighederne gør således allerede en ikke ubetydelig indsats i det generelle oplysningsarbejde, ligesom behovet for information bl. a. tilgodeses ved, at myndighederne sædvanligvis begrunder de konkrete afgørelser, som de træffer.

Jeg finder bl. a. på denne baggrund ikke anledning til at ændre den hidtidige mødepraksis, som jeg anser for rimelig og tilstrækkelig fleksibel til at imødekomme et bredere informationsbehov.

Spm. nr. 1276